

**Kolmas** valitusperuste, joka perustuu siihen, että yhteisön vaalisäädöksen (1976) 8 ja 12 artiklaa ja työjärjestyksen 3 artiklan 3 kohtaa on tulkittu virheellisesti, koska yhteensopimattomuuden syy, jota Junquerasin osalta on sovellettu, ei liity vaalimenettelyyn. Ei ole määrätty, että valtio voi vahvistaa mainitun yhteensopimattomuuden syyn sen vaalimenettelyä koskevan lainsäädännön mukaisesti, josta määrätään yhteisön vaalisäädöksessä (1976). Kyseisen toimen osalta on sovellettu oikeutta virheellisesti, koska yhteisön vaalisäädöksen (1976) 13 artiklan 3 kohdan ja työjärjestyksen 4 artiklan 7 kohdan ei katsota olevan ristiriidassa perusoikeuskirjan 39 artiklan (molemmat kohdat), 41 artiklan (1 ja 2 kohta) ja 21 artiklan (2 kohta) kanssa, vaikka ensiksi mainituissa artikloissa on vahvistettu muodollisia oikeudenrajoituksia, jotka ovat ristiriidassa perusoikeuskirjan 52 artiklan 1 ja 3 kohdan kanssa. Toimi on virheellinen, koska sen osalta ei ole otettu huomioon sitä, että perusoikeuskirja on normihierarkiassa korotettu Euroopan unionin primaarioikeuden asemaan. Koska perusoikeuskirjan kanssa ristiriidassa olevia normeja on sovellettu, on selvää, että riidanalaisella toimella vaikutetaan Junquerasin oikeusasemaan ja että siitä voidaan näin ollen nostaa SEUT 263 artiklan nojalla kanne, joten valituksenalainen määräys on virheellinen. **Toissijaisesti** valittaja esittää, että määräyksen osalta olisi pitänyt päätyä sellaisten oikeuksien mukaiseen tulkintaan, joita suojataan perusoikeuskirjan ja yhteisön vaalisäädöksen (1976) 13 artiklan 3 kohtaa ja työjärjestyksen 4 artiklan 7 kohtaa koskevan oikeuskäytännön mukaisesti, ottaen myös huomioon nyt käsiteltävän asian poikkeukselliset olosuhteet ja ne tiedot, jotka jo olivat Euroopan parlamentin käytettävissä. Valituksenalainen määräys on oikeudellisesti virheellinen, koska siinä ei ole otettu huomioon, että nyt käsiteltävässä asiassa todellakin oli mahdollista katsoa, että asiassa oli kyse työjärjestyksen 4 artiklan 7 kohdassa tarkoitettusta aineellisesta virheestä, jonka perusteella Euroopan parlamentti voi kieltäytyä toteamasta edustajantoimen vapautuneen tai hyväksymästä sovellettua yhteensopimattomuuden syytä. Valituksenalainen määräys on näin ollen oikeudellisesti virheellinen, koska riidanalaisella toimella on oikeusvaikutuksia Junquerasiin nähden ja siitä voidaan SEUT 263 artiklan mukaisesti nostaa kanne.

**Neljäs** valitusperuste, joka perustuu siihen, että valituksenalainen määräys on oikeudellisesti virheellinen sen takia, että siinä katsotaan, ettei unionin oikeudessa edellytetä, että Euroopan parlamentin puhemies tekee työjärjestyksen 8 artiklan mukaisen aloitteen. Oikeusjärjestystä on tulkittava asiayhteydessään, ja perusoikeuskirjan 39 artikla (jota jäsenvaltiot ovat perusoikeuskirjan 51 artiklan 1 kohdan mukaisesti velvollisia soveltamaan), lojaalia yhteistyötä koskeva velvollisuus, Euroopan unionin erioikeuksista ja vapauksista tehdyn pöytäkirjan N:o 7 9 artikla ja työjärjestyksen 6 artikla merkitsevät sitä, että Junquerasin oikeudet on otettava huomioon, jos Euroopan parlamentin puhemies antaa jäsenvaltiolle tietoja tilanteesta työjärjestyksen 8 artiklan mukaisesti. Valituksenalaisessa määräyksessä on päädytty virheelliseen tulkintaan, jonka mukaan nyt käsiteltävässä asiassa ei vallitse sellaisia erityisiä olosuhteita, jotka johtaisivat siihen, että parlamentin passiivisuuden perusteella voitaisiin nostaa kanne (useita aikaisempia vetoamuksia, joissa vaaditaan Junquerasin koskemattomuuden turvaamista, on hylätty, ja erityisesti unionin tuomioistuimen tuomio, jonka mukaan hänen asemansa valittuna [Euroopan parlamentin jäsenenä] tunnustetaan ja jonka mukaan voidaan todeta, että hänen oikeuksiaan on loukattu, jos hänen koskemattomuutensa pidättämistä ei ole vaadittu). Valituksenalaisessa määräyksessä on tehty virheellinen tulkinta, jonka mukaan nyt käsiteltävän asian erityisissä olosuhteissa päätös olla tutkimatta työjärjestyksen 8 artiklan mukaista kiireellistä suojaamista koskevaa pyyntöä on päätös, jolla ei ole Junquerasin koskemattomuuden suojaamista koskevia oikeusvaikutuksia, joten toimesta on mahdollista nostaa kanne SEUT 263 artiklan mukaisesti.

(<sup>1</sup>) EYVL L 278, 8.10.1976, s. 5.

**Valitus, jonka PlasticsEurope on tehnyt 25.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (kahdeksas jaosto)  
asiassa T-207/18, PlasticsEurope v. ECHA, 16.12.2020 antamasta tuomiosta**

(Asia C-119/21 P)

(2021/C 163/24)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

**Asianosaiset**

Valittaja: PlasticsEurope (edustaja: R. Cana, avocat, ja E. Mullier, avocate)

Muut osapuolet: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA), Saksan liittotasavalta, Ranskan tasavalta ja ClientEarth

**Vaatimukset**

Valittaja vaatii, että unionin tuomioistuin

- kumoaa unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-207/18 antaman tuomion,
- kumoaa riidanalaisen toimen,

- toissijaisesti palauttaa asian unionin yleiseen tuomioistuimeen valittajan nostaman kumoamiskanteen ratkaisemiseksi ja
- velvoittaa vastapuolen korvaamaan oikeudenkäyntikulut unionin yleisessä tuomioistuimessa aiheutuneet kulut ja väliintulijoiden kulut mukaan lukien.

### Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

1. Euroopan kemikaaliviraston (ECHA) harkintavaltaa arvioinnissa, joka koskee aineiden tunnistamista erityistä huolta aiheuttaviksi aineiksi asetuksen (EY) N:o 1907/2006<sup>(1)</sup> (REACH-asetus) 57 artiklan f alakohdan mukaisesti, ei voida tulkita siten, että ECHA voi täysin vapaasti ja kiistatta tehdä ilmeisiä virheitä kyseisen 57 artiklan f alakohdassa tarkoitettujen tieteellisten todisteiden valinnassa ja arvioinnissa. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi kuitenkin tämän toteamalla, että ECHA:n voitaisiin katsoa tehneen ilmeisen arviointivirheen vain siinä tapauksessa, että se olisi jättänyt kokonaan ja virheellisesti huomioimatta luotettavan tieteellisen tutkimuksen, jonka huomioiminen olisi muuttanut näytön kokonaisarvion tulosta niin, että lopullinen päätös ei olisi ollut uskottava. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi myös sen, että ECHA vetosi epäluotettavien tieteellisten tutkimusten tuloksiin ja että niiden heikko luotettavuus ei estä niiden ottamista huomioon. Unionin yleinen tuomioistuin hyväksyi jopa vetoamisen sellaisiin tieteellisiin tutkimuksiin, jotka ovat epäluotettavia tai jotka eivät ole kovinkaan ratkaisevia, kun niiden tulokset tukevat ECHA:n oletusta aineen väitetyistä vaarallisesta ominaisuudesta. Näin ollen unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja loukkasi tieteellisen huippuosaamisen periaatetta.
2. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen ja tulkitsi virheellisesti REACH-asetuksen 57 artiklan f alakohtaa sekä loukkasi valittajan oikeutta tulla kuulluksi, kun se tulkitsi virheellisesti valittajan huomautuksia vaatimuksesta, joka koskee sen osoittamista, että aineen vaikutukset antavat aiheutta samantasoiseen huoleen kuin REACH-asetuksen 57 artiklan a–e alakohdan nojalla tunnistettujen aineiden vaikutukset.
3. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen arvioidessaan todisteita, jotka koskevat valittajan huomautuksia tieteellisten tutkimusten luotettavuudesta, ja otti todisteet huomioon vääristyneellä tavalla.
4. Todetessaan, että ennalta varautumisen periaate tukee ECHA:n arviointia tieteellisistä todisteista, unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi virheellisesti kyseistä periaatetta ja teki siten oikeudellisen virheen.
5. Unionin yleinen tuomioistuin teki oikeudellisen virheen todetessaan, että välituotteet eivät jää REACH-asetuksen 57 ja 59 artiklassa tarkoitettua tunnistamista koskevan menettelyn ulkopuolelle, koska kyseiset säännökset koskevat ainoastaan aineen sisäisiä ominaisuuksia eivätkä sen käyttöä (mikä sisältäisi kysymyksen siitä, onko aine välituote vai ei), ja että ei ollut suhteetonta, että ECHA menetteli näin.

<sup>(1)</sup> Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH), Euroopan kemikaaliviraston perustamisesta, direktiivin 1999/45/EY muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 793/93, komission asetuksen (EY) N:o 1488/94, neuvoston direktiivin 76/769/ETY ja komission direktiivien 91/155/ETY, 93/67/ETY, 93/105/EY ja 2000/21/EY kumoamisesta 18.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1907/2006 (EUVL 2006, L 396, s. 1).

**Valitus, jonka International Skating Union on tehnyt 26.2.2021 unionin yleisen tuomioistuimen (laajennettu neljäs jaosto) asiassa T-93/18, International Skating Union v. komissio, 16.12.2020 antamasta tuomiosta**

**(Asia C-124/21 P)**

(2021/C 163/25)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

### Asianosaiset

Valittaja: International Skating Union (edustaja: J.-F. Bellis, avocat)